

ЦРВЕНА ПЛАНЕТА

Марс је четврта планета у Сунчевој галаксији а седма по маси и величини. То је друга планета која је најближа Земљи, одмах после Венере. Ноћу, на небу се може видети као сјајно, а некад као црвенкасто небеско тело, због којег га често називају Црвена планета. Означава се симболом О.

Због црвене боје попут крви повезивали су га ратовима и поколјима. Име је добио по римском богу рата Марсу. Пре 3000 година по месопотамској астрологији звао се NERGAL по богу смрти и куге.

Марс је увек занимао људе, у последње време више због тога што јесте а мање него као заштрашујући објекат.

ОСНОВНИ ПОДАЦИ

Просечна удаљеност Марса од Сунца је 227 041 090 km, ексцентричност орбите је 0, 093 399, нагнутост орбите према еклиптици је 1850, 20о. Година на Марсу траје 687 земаљских дана, просечна орбитална брзина износи 24,1 km/s, екваторијални полупречник износи 3396,2 km, северни поларни полупречник износи 3376,2 km, а јужни 3382,6 km дужине. Површина је 1,44 x 108 km² а маса 6418 x 1023 kg. Просечна густина је 3,94 gr/cm³. Марс се обрне око осе за 24 сата и 37 минута. Просечан дан траје 24 сата 39 минута и 36 секунди, а просечна температура на површини -63 oC. Притисак на површини је 0,006 бара. Кад се налази најближе Земљи удаљеност између њих је 56 милиона km, а у тренутку кад се налазе на супротним странама сунчевог система удаљеност иде чак до 400 милиона km.

То је једина планета чија се површина и атмосферске промене могу посматрати помоћу телескопа са Земље. Разна вековна истраживања вршена са Земље и из свемира су потврдила да Марс и Земља имају много тога сличног. Као и Земља, Марс има облаке, јаке ветрове скоро све време током 24 сата, уједначена годишња доба, ледом прекривене полове, вулкане, кањоне и друге сличне појаве.

Постоје интригантни трагови помоћу којих се тврди да је Марс милијардама година уназад веома личио на Земљу, јер је имао топлију и гушћу атмосферу, више вода, река, језера, канала а можда и океана. По свим показатељима Марс је данас стерилна, залеђена пустиња али се на основу увећаних слика са свемирске летелице МАРС ГЛОБАЛ СУРВЕЈОР утврдило да су постојећи усеци настали дејством воде , која је можда протицала по површини или у близини површине, што оставља могућност да је можда још има у деловима испод површине.

Постојање воде на Марсу је од пресудног значаја јер то даје могућност постојању живота. Ако је воде икада и било онда можда постоје трагови живота у водоусецима. 1996. је један тим научника тврдио да је у метеориту донесеном са Марса постојао неки облик древног микробиолошког живота али је већина научника побила такву могућност. Крајем 19.века се сматрало да је Марс поред Земље једна од планета на којој је могућ живот и боравак. Сматрало се да су многи канали у олику дугих равних линија које су астрономи виђали помоћу телескопа настали деловањем интелигентних бића.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com